11

сега не си спомням точно заглавието ѝ. Сказката бе изнесена много добре. Веднага ми направи впечатление езикът на Вайзаров — за моите тогавашни разбирания пред мен бе един истински писател. След сказката му казах ~~това~~ своето мнение, той само се позасмя и не отговори нищо.

Сещо си спомням много добре че ми направи голямо впечатление и поведението на слушателите. Салонът бе препълнен и всички слушаха с голямо внимание. До края на сказката не се забеляза никакъв признак на отегчаване или отслабване на вниманието. А повечето от посетителите бяха най-обикновени работници, мнозина от които едвам бяха чували нещо за Яворов.

Сигурен съм, че и другите сказки които той подготвяше за Горна Джумая са били изнесени на същата висота, както тази, която аз чух. Сега обаче не мога да си спомня защо не сам бил на нито една от тез сказки, макар че сме ходили заедно с него и по други поводи в Горна Джумая.

Той често ходеше и сам в този град и почти винаги се връщаше късно през нощта. Веднага ми се